

**Рішення спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії**

Спеціалізована вчена рада ДФ 20.051.055 Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ, прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії Стасіву Андрію Петровичу з галузі знань 08 Право зі спеціальності 081 Право на підставі прилюдного захисту дисертації на тему «Договори в інноваційній діяльності: цивільно-правовий аспект» 05 травня 2023 року.

Стасів Андрій Петрович, 30.04.1974 року народження, громадянин України, освіта повна вища. У 1996 році закінчив Львівський державний університет імені Івана Франка, Україна за спеціальністю «Правознавство» і отримав кваліфікацію «Юрист».

Працює помічником начальника коледжу з правової роботи Військового коледжу сержантського складу Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного м. Львів до цього часу. З 10 березня 2022 року призваний на військову службу по мобілізації згідно Указу Президента України №69/2022 від 24.02.2022 року.

У період з 01.09.2020 року по даний час навчається в аспірантурі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, виконав усі вимоги освітньо-наукової програми з галузі знань 08 Право зі спеціальності 081 Право.

Дисертацію виконано на кафедрі цивільного права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ.

Науковий керівник – Зеліско Алла Володимирівна, докторка юридичних наук, професорка, професорка кафедри цивільного права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Основні положення та результати дослідження здобувача висвітлено в 10 наукових працях, із яких 3 статті у наукових фахових виданнях України, 1 стаття у зарубіжному фаховому виданні та 6 праць у збірниках матеріалів наукових конференцій.

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Стасів А.П. Цивільний договір – правовий регулятор відносин щодо створення та реалізації інновацій. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія ПРАВО. Випуск 72: частина 2. 2022. С. 296-301. URL: <http://visnyk-pravo.uzhnu.edu.ua/article/view/267886/263672>.

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.72.89>

2. Стасів А.П. Інновації як об'єкт цивільно-правових відносин. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. № 59 (2022). С. 84–97. URL:

<https://journals.pnu.edu.ua/index.php/apiclu/article/view/6386/6797>

DOI <https://doi.org/10.15330/apiclu.59.84-97>

3. Стасів А.П. Природа, ознаки та види цивільно-правових договірних конструкцій в сфері розробки та реалізації інновацій. *Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України*. Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. № 60 (2022). С. 162–175. URL:

<https://journals.pnu.edu.ua/index.php/apiclu/article/view/6437/6798>.

DOI <https://doi.org/10.15330/apiclu.60.162-175>

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

1. Зозуляк Ольга Ігорівна, докторка юридичних наук, професорка Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, професорка кафедри цивільного права. Оцінка позитивна.

Насправді величезна приємність для мене слухати це наше обговорення і я для себе відзначаю наскільки думки зливаються з відповіддю нашого аспіранта. Для мене дуже важливо щоб будь-яка робота, яку я читаю і потім беру участь в обговоренні, ставила нові напрямки для дослідження. Якщо це не так, то це означає, що робота є незавершеною. У цій роботі пропонуються нові тенденції, простежується чітка приватноправова концепція. Другий напрямок, який вона розкриває, – це наші прагнення до якогось абсолюту в нашій побудові доктрини приватного права, договірного права і загалом практики, яка сьогодні має місце у сфері договірних відносин, власне відкриває можливості. Ми маємо напрацьовану дуже «класну» приватноправову площину з позицій нашого вітчизняного права. Дуже ідейно ця позиція опрацьована в цій роботі, тільки можна ще посилити у порівняльно-правовому аспекті в цій роботі. Це як напрямок важливий для досліджень, який я сьогодні побачила. Дана робота, безумовно спрямована на посилення національного законодавства в частині договорів, в частині процедури інвестицій, в частині розуміння інновацій, інноваційного продукту, інноваційного ресурсу, оскільки базується на однакових принципах, на однакових ідеях. Величезна приємність, я вже повторюю, брати участь у таких наукових заходах. Вважаю, що такі якісні дослідження повинні втілюватись у подальші монографії. Це основні мої думки з приводу теоретичної та прикладної цінності цієї роботи, які у мене

виникають, з якими я з вами поділилася, які характеризують цю роботу як таку, яка склалася.

2. Лукасевич-Крутник Ірина Степанівна, докторка юридичних наук, професорка, завідувачка кафедри цивільного права і процесу Західноукраїнського національного університету. Оцінка позитивна.

Шановні колеги! Я підтримую цю роботу, яку ми сьогодні обговорюємо. Сьогодні ми є свідками остаточного етапу захисту чудової дисертації і це ще одна така гідна робота у цивілістичну науку. Колеги, хочу звернути увагу у своєму обговоренні на три моменти.

По-перше, дисертація технічно, формально виконана відповідно до всіх вимог Міністерства освіти і науки України. Другий момент, це є те, що сьогодні наш дисертант, Андрій Петрович, продемонстрував чудовий рівень володіння матеріалом. Видно, що людина особисто написала і дуже добре розуміє про що вона говорить і може відповісти на будь-які запитання і рецензентів, і опонентів, що приємно було сьогодні спостерігати. І третє. Абсолютно підтримую Ольгу Ігорівну, що ця дисертація є ґрунтом для подальших наукових досліджень, тому що насправді, як показує практика, договори інноваційної діяльності можна розглядати ще значно ширше, ніж те, своє авторське бачення, яке продемонстрував Андрій Петрович. Тому я думаю, що ми ще будемо мати не одну роботу, в якій буде згадуватися напрацювання Андрія Петровича. Прикарпатську наукову школу вітаю із чудовим захистом, із новим доробком і бажаю подальших гарних дисертацій і гідних дисертантів, і написання нових робіт, в тому числі під вашим, Валентино Антонівно, керівництвом! Завжди приємно бути у вас, у Прикарпатському національному університеті!

3. Черняк Олена Юріївна, кандидатка юридичних наук, професорка, професорка кафедри міжнародного та європейського права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Оцінка позитивна.

Протягом всього засідання сьогодні Валентина Антонівна наголошувала на юридичній підставі розгляду даної роботи та відповідності її вимогам МОН. Під час засідання ми могли переконатися у формальних підставах чому справді здобувач Андрій Петрович заслуговує на присудження йому наукового ступеня доктора філософії. Я хочу звернути увагу на рівень наукової дискусії дисертанта. Він простежується як в роботі, в якій все дуже обережно, некритично, але все ж таки точково і детально висвітлено. І те, як сьогодні здобувач відповідав на питання. При цьому він володів не тільки тематикою дослідження, але й відповідаючи на запитання апелював до інших науковців. При тому всьому називаючи не тільки прізвища, ми всі, науковці, розуміємо що я маю на увазі, а власне називає імена науковців, які є фахівцями у

досліджуваній тематиці, що заслуговує на однозначну підтримку та схвалення. Але я ще хотіла б звернути увагу на те, як спокійно, методично і точно наш дисертант сьогодні відповідав на зауваження і рецензентів, і опонентів. В окремих випадках це була погоджена позиція. Дисертант власне з науковою керівницею погоджувався з нашими зауваженнями, але коли висловлювалася своя точка зору, то це було настільки легко, настільки чітко і виважено, що в якийсь момент я починала сумніватися чи правильно зробила зауваження, чи все ж таки дисертант однозначно відстояв свою точку зору. Я підтримую висловлені побажання про майбутні наукові дослідження. Зі свого боку, якщо ви будете писати на кафедрі колективну монографію у сфері інвестиційних договорів, інноваційної діяльності буду рада також прийняти участь. Буду підтримувати здобувача під час голосування.

4. Олійник Оксана Степанівна, кандидатка юридичних наук, доцентка, заступник директора Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Оцінка позитивна.

Я напевно навздогін всім тим зауваженням, реплікам, тим гарним словам, які були сказані на адресу нашого сьогоднішнього здобувача, дійсно можу тільки підтвердити, що робота, яка була сьогодні представлена для нашого слухання, є такою, яка зачіпає по суті не тільки правничу сферу, а вона фактично стосується і виходить за межі правового регулювання. А взагалі, якщо говорити про інновації, то вони мають давню історію становлення. Ще древньогрецькі дослідники Аристотель, Платон говорили про певні нововведення, щось таке нове. Власне, у мене склалося враження від сьогоднішнього дослідження, що автор зумів продемонструвати новизну наукових положень, підходів, які він запропонував у сфері інноваційної діяльності. Хочу відзначити те, що представлена сьогодні на захист робота свідчить не тільки про теоретичний потенціал, але й практичний потенціал. Будучи викладачем бачу можливість використати висновки автора у роботі зі студентами, а також наукові положення для подальших наукових досліджень. Безумовно, що саме дослідження може стати основою для розвитку і дослідження суб'єктів інноваційної діяльності, тому що на сьогодні у нас також є доволі така законодавча прогалина стосовно суб'єктів інноваційної діяльності. Наприклад, Закон України «Про інноваційну діяльність» лише позначає категорію «інноваційне підприємство», в ньому згадується «технопарк», «технополіс», «бізнес-інкубатор», проте вдосконаленого, конструктивного правового врегулювання законодавець не пропонує. Власне ця робота може також стати в основі інших таких відносин, які відразу паралельно виникають, коли ми ведемо мову і слухаємо про договірні відносини в сфері інноваційної діяльності. Безумовно, величезною заслугою цієї роботи є те, що

автор і науковий керівник не побоялися вийти за межі економіко-правового спрямування, що власне сьогодні простежується в літературі, публічного характеру інноваційних відносин. Натомість вони зосередилися на приватно-правовому врегулюванні договорів у сфері інноваційної діяльності.

Я вважаю, що робота є такою, що склалася. Ті відповіді, які автор сьогодні запропонував, характеризуються науковою обґрунтованістю та логічністю. Висновки є, на мою думку, завершеними і я буду також підтримувати позитивно нашого сьогоднішнього здобувача у його прагненні здобути статус доктора філософії зі спеціальності 081 «Право».

5. Васильєва Валентина Антонівна, докторка юридичних наук, професорка, професорка кафедри цивільного права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Оцінка позитивна.

Дозвольте, шановні колеги, я буквально пару слів, мені здається, по такому концептуальному питанню, не вникаючи вже в ті всі моменти, деталі безпосередньо самого договору. Якщо аналізувати саму тему договору, структуру самої роботи і розкриття по окремих розділах тих чи інших аспектів, то мені здається, що це дуже така вдячна тема. Вдячна розраховуючи на те, що, на мою думку, нас чекає перспектива беззаперечної участі в рекодифікації. І те, що на сьогодні, якщо проаналізувати і під кутом зору стороннього подивитись на те, що твориться у нас у договірному праві, то цей інститут потребує впорядкування. Після прийняття Цивільного кодексу України був період, коли всі розглядали окремі договірні конструкції – договір поставки, договір купівлі-продажу, договір роздрібної купівлі-продажу і т. д. Всі, хто шукав нову тематику для дослідження, листали Цивільний кодекс і дивилися, який же договір прокату чи може інший договір ще не розглядали і обирали собі цю тему. Цей період був зумовлений переходом від ЦК 1961 року до новітніх цивільно-правових інститутів. На сьогодні з проголошенням свободи договору ми маємо різноманіття договорів непоіменованих. Ті, хто дотичний до практичної діяльності, констатують вибух договірної роботи. Одні договори, скажімо, і не такі запитувані, а інші – навпаки, використовуються системно. Мені здається, як людині, яка думає, в тому числі і про перспективи розвитку договірного права і про те як рухатися в плані рекодифікації, що перспектива за такими власне наскрізними договірними конструкціями. Свого часу одним із таких перших досліджень була дисертація Ірини Степанівни, яка розглядала договори в транспортній сфері, тобто перехід до економічних сфер і відповідно, аналіз усіх договірних інституцій, які використовуються в цих економічних сферах. Адже вони мають оцей об'єкт другого рівня договірного врегулювання, який в принципі кожний науковець, в тому числі і Андрій Петрович, не один раз наголошував сьогодні на нашому захисті на тому скільки об'єктів інноваційної діяльності використовується і зводив їх до одного знаменника, і давав характеристику цим об'єктам інноваційної діяльності, які в

принципі, скажімо так, першочергово претендують на те, щоби бути у відповідній групі. Відповідно до цієї групи договірних конструкцій продукувати каркас з аналізом особливостей, із рамковим законодавчим врегулюванням. Тому що всі договори, які сьогодні використовуються навіть системно, я не говорю про разові, непоіменовані договори, бо їх величезна кількість, іноді ми навіть не можемо кваліфікувати до якої групи за звичною нам класифікацією наших цивілістів, наших класиків вони належать, ми не відразу можемо кваліфікувати ці відносини, де вони, в якій сфері, куди їх віднести для того, щоб потім запозичити норму законодавчого врегулювання. Тому я думаю, що такі теми, хочу поділитися зі своїми колегами, оскільки у нас сьогодні представленні шановані наші західноукраїнські цивілістичні школи – і Тернопіль, і Хмельницький, тобто базові, скажімо так, школи цивільного права, які в принципі будуть робити оцю всю теоретичну надбудову. Тому як один із варіантів, мені здається, що якраз шлях розвитку для того, щоб наш ЦК не доріс до надтяти томів. Хочу звернути увагу і своїх колег цивілістів, що можливо нам аналізувати договори власне у сфері економічної діяльності і робити такий наскрізний аналіз. Те, що ми сьогодні заслухали. Мені здається, що робота є достатньо вдалою. Гарно продуманою і за структурою, і зроблені, як на мене, правильні висновки. Правильні в тому, які питання власне ставляться до таких наскрізних розглядів нашої дисертації. Тому я буду голосувати «за» і я підтримую нашого дисертанта в прагненні сьогодні до присудження йому наукового ступеня доктора філософії.

Загальна оцінка роботи і висновок. Дисертаційна робота Стасіва Андрія Петровича «Договори в інноваційній діяльності: цивільно-правовий аспект» є самостійною завершеною науковою працею, яка сфокусована на розв'язанні поставленої мети – визначення особливостей цивільно-правового договірної регулювання інноваційної діяльності, а також напрацювання наукових висновків і практичних рекомендацій щодо вдосконалення чинного цивільного законодавства у сфері регулювання відносин щодо інновацій. Усі одержані результати цілісні, науково обґрунтовані та достовірні, оскільки вони підтверджуються сучасними та взаємодоповнюючими методами дослідження, що застосовані у дисертації.

Чимало висновків і положень дисертаційної роботи Стасіва Андрія Петровича мають наукову новизну, а також теоретичне та практичне значення і можуть бути використані у науково-дослідній сфері – для подальшої розробки цивільно-правового договірної регулювання відносин щодо інновацій; у правотворчості – з метою застосування отриманих результатів для удосконалення чинних законодавчих актів, які регулюють відносини щодо інновацій; у навчальному процесі – при викладанні дисципліни «Цивільне право України», «Інвестиційне право», «Корпоративне право України», а також спеціальних дисциплін цивільно-правового циклу.

За кількістю і рівнем підготовки публікацій, апробацією на всеукраїнських і міжнародних наукових конференціях дисертаційна робота «Договори в інноваційній діяльності: цивільно-правовий аспект» відповідає вимогам наказу МОН України №40 від 2 січня 2017 року (зі змінами) «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами від 21 березня 2022 р. №341)), а її автор, Стасів Андрій Петрович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 08 Право зі спеціальності 081 Право.

Результати таємного голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада ДФ 20.051.055 Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника Міністерства освіти і науки України, м. Івано-Франківськ присуджує Стасіву Андрію Петровичу ступінь доктора філософії (PhD) з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Голова спеціалізованої вченої ради Валентина ВАСИЛЬЄВА

Рецензент Ольга ЗОЗУЛЯК

Рецензент Оксана ОЛІЙНИК

Опонент Ірина ЛУКАСЕВИЧ-КРУТНИК

Опонент Олена ЧЕРНЯК